

המחבר מודה כי אין זה ענין של חובות אלא של חובות
המחבר מודה כי אין זה ענין של חובות אלא של חובות
המחבר מודה כי אין זה ענין של חובות אלא של חובות

מעשה של ר' שמעון הגדול

עם הפלוח

מלח

ש. ז. ח. ה. ה.

מעשה ברבינו שמעון הגדול שבת מצות דוד וכן בענין
לחם שמה מעטאל ושא עם לחם מגדולי במלכות ושמע

מעשה זו של ר' שמעון הגדול המצויק לי ידיו אצל הקטומים פוסק
מן קורוביל ה"ו ואלה דבריו באגרתו ח"ל:

השתקפו לו מעשה זה שמעון הגדול ח"ל על קץ אשר
מחברו הוא חלמה ר' יהודה חסיד זל"ה כפיכ עם, אף העניקה עם
הצבת ח"ל לאחי צבל וגם מה שלפיה תקומתו האלוים; ח"ל
ה"ל טולל באורים על התפלות ויזרחם שנהג לשמה, באורים על עם
ח"ל וב"ה, בריתא-דיוסף בן עזראל, מעשה של ר' שמעון הגדול, סודי
חיות, סודי ש"ס, ה' מצילות כנגד ה' חופשי חתום סודי ברכת
כאים, סודי חזק, סודי חס, גימטריות האלוהי, קפיות זפורטים
וכ"ל החזק עם חבמת הסם להרב ר' אליעזר" — ע"ד ידן הרב
ה"ל. וס להוסף כי פנה מעשה ה"ל גם ע"ד הארמא: (מ"ו מ"ט
"הסרתי" להרב Lehmann שנת 1867 עמוד ה"ח) האם כי המקור
המכר במ"ט, "קמחיר" לריש"ש שנת 1865 עמוד כ"ז וכ"ל אסף כדברי
החכם מהר"ט צובין נ"ל נמלחו בו פירטים לקדמונים ונחס גם לר' יוסף
קרא. ואי ראיתי גם היסט. החכם ר"ג כולל אודג עם מילת אמאל נפי'
ה"ל לח"כ על הפיות שופן שמק ח"ל: "וס סי' לחי לחה ר' מנחם
בר חלבו פסמו של ר' יהודה בר שאה הדרשן" — ועל פיהם אשרי
העם למחמה תורה כתב: "סי' ר' יוסף בר עממי' ח"ס. אמדנת לפני
ר' קלונימוס מן רומי."

רבינו גרשום והלך גם הוא למגנטאל. וגם רבינו גרשום יסד
 סליחות הרצה על הגזירות וגם רבינו שלמה הצבלי היה צדורס.
 והיה דר באספמיא רבתי בגזירת קלווס² ברשע שהיו לוקחים
 סיהודים וספיקים בגיחות ונעשה גם פמיו שלקחו זקן מוח וחתכו
 בנת ושמשו הקורה והרגה על סביבה ונתבללה הגזירה ויסד
 על זה סליחה חלי יום אירא. וכשנא רבינו גרשום חלל רבינו
 שמעון הגדול קבלו בסבר פנים יפות ולמדו תורה ביחד. ולרבינו
 שמעון הגדול היה לו בפנס בזה בן קטן ושמו היה אלחנן
 ונגנב ממנו ושאלוהו גלח וסוף עלה לגדולה עד שנעשה אפיפיור
 ומרצ חלמה חלל חלי בלבו נתקבלו מלכים חדשים ותלמודים
 ליקח עליה ממנו זנתן לכל אחד ואחד עליה לפי חלמה וסוף
 בעבור אשר שאלים עליה ממנו כל כך קרא למפלים שלו אחתן
 הגלחים שנים שמשו להיות אפיפיור ואמר להם מה זה שלל

עד מלחמי הדק עשה הגל בסוף המהור ד"ר על קף נכתב
 בעתה יחלעין ארשום להלמוד ד"ר) והיה מחלה ביה דה"ל ז"ל (ע'
 כ"ח ח"ח עמוד ל"ד ולסב"ל של מ"ע,, המזרח" 1851 צד ד"ל) וכעת
 הוא צד"ר — ומלחמת שש בשנים, חלל אמוק במחוק"ל ז"ל ב,, אל חן
 נקלמו ד"ר ח"ב ח"ד ביה"ל שעתה שפסח וסוף היה אפיפיור ועשה
 ארשום עמדה עמדה למישה יזימד אמו חינו לכדוק בשו. שומר חן
 חלוקה עוף כיון להשטר ולשוח נקלמו חלמו בשש עם ישראל ידעם
 קטנתיו ר"ח שיהיה מנוי עוף קרבן. גבו עם קרבום לבו, וחיוב
 לה אכור עם שגריה ח"ס הרחוק" — ע"כ. —
 (ג"ל צלחה) ומה האים ליעת החספ צמחך (על הביופים צמח ק"ע
 וקדחת הליטרסיה של אפיפיור צמוד ר"ח) שהגזירות והדפיפות המסופרות
 כפי קדמק לפתח איראל עמ"ל לר. שפיקס, היו אמן במילום השני,
 נד דעת החספ Grätz בספרו קורות יהודים ח"ה עמוד רע"ג. —
 ג"כ ח"ה ח"ה חמק ומקטמו של ר' שלמה סבלי שיהא כמו קטנתיו
 החספ צמחך בספרו החתוך הגל עמוד ק"ח; וע"כ ספרו ז' משה
 ג"כ אספמיא רבתי כמו ג"כ זה שלטו וצמח ד"ה מביא כמו כן
 סליחה,, חלי יום אירא" —

המלכים הדוכסים והלמונים באים אליו לקבל ענה ממנו ואין
שום אחד מהם בזהה אומר לו שבוה אבי או אמי או קרובי
שבוה ממנשחתי ובי מן באבן מולדתי שאין לי שום קרות בטולם
דעו אם לא תגדו לי אחרוג את פועבם ותן לנו על שלא היה
ממנו בישו המלכי אמרו לו לדונים אחרי שגדת עלינו לפגיד
לך או נגיד לך כי יהודי היית וכן אדם גדול שבכל היפודים
אתה וגמבך כשהיית נער קטן ומן השם נגדס לך זו הגדולה
שבאים ללך רוב מלכי אומות העולם ותולים ממך טבה ויראה
להם שאתה במקום ישו המלכי וכן אדם גדול שבאת ממנו הוא
דד: באלמחיל ונמו ר' שמעון הגדול אמר להם שלחו אחריו
והביאנוהו אלי ואל תגדו בשום ממק שיהיה פה בלוחו יום
ותלחו גדולי חמרי לרבי שמעון בשלמחיל שיבוא לאחיפיוור ביום
הטעם שקבעו לו ויהיה ר' שמעון הגדול מרחק מאלו מלכי שהיה
ירא משום עליהם מן האחיפיוור למה שלח אחריו ולבסוף הגביה
את עצמו ובה אל האחיפיוור ובראה אותו האחיפיוור או קרא
איתו אל שחזר וראה שיהיה מרחק בשמו אמר לו אל תירא
רק תגיד לי האמנות מה ששאל לך אמר לו הן אמר לו
האחיפיוור כמה בניך יש לך או הזכיר לו בשם כל בניו ונמותו
שביה לו עתה אמר לו האחיפיוור עדין היה לך בן אחר או
שחק שביה ירא שמא יאמר לו לביאיו לפניו עד שאמר לו
האחיפיוור למה אתה שוחק האמר לי האמת אמר לו ר' שמעון
אדוני בן אחד קטן היה לי זענב ממני כשהיה נער קטן ואחי
ידע אנה הוא אם הוא חי או מת כי לא ראיתיו עד הנה אמר
לו האחיפיוור זכור אתה למה סימנים היו בגופו אמר לו אלו
סימנים היו לו על גבו ואלו על ידו או הפן האחיפיוור שבוא
בנו כי אותם סימנים עליו אמר לו אבי אבי אבי הוא בן הכי
עלי הסימנים שאמרת או נבכל רבינו שמעון הגדול ולא היה
יכול לענות אותו דבר או הפשיט בגדיו והראה לו הסימנים

ואמר רבי חזקוני מה אעשה שאכיה בן ערב כי יודע אפי' שאורה
 ירו כבל הוא ואינו כלום אמר לו רבי חזקוני חללתי שם הקב"ה בדיעבד
 קדם שמו ברבים ואי מקבלך עלי ותכיה בן ע"ה אמר לו בחכה
 ענין אעשה אמר לו המין כל ממשלתך המלכים הדוכסים
 והבגמזים או הקדם שמו של הקב"ה ועשה וסיגר אם עלמו
 ועלה לראש המגדל וקרף שמעו כולם למה מודמנתם כי עד
 עתה לא רציתי לגלות לכם אך עתה אני מגלה לכם כי אין
 ממשות זיסר המלרי כי נולד מן האשה האחד האדם ולכן אין
 תקוה לאחריהם שאלהם מאמינים בעגור מובם. אמרו הגללים
 היועלים שלו שמה האשה או אמר להם אחם סבורים שהיא
 שנות נכנס כי חי נפשו בי רוח אלהים כי ואחם שופים. והיועלו
 הגללים להרגו פן יסיר העם אחרותם וכשהוא כך אז קפץ
 מן המגדל לאח ואמר שהלילה שיכחגימי אותם. ומאמר כי אי
 מאמין באלהי רבי ומיד ששמע רבינו שמעון הגדול שקודם
 את השם נתן שבה והודיה למקום וקבעו על שם בני יורר
 מיום שיש של רב מלך אמן מאמך וכחכ בסמיות שם בנו אמתק
 מלתו בנועם להשפיר, כי כך היה שמו אלתקן.

סליק משה על רבי שמעון הגדול.

שתי תשובות

שם ספרות
 מלת
 ש. ז. י. ח. (א. ב.)

(א) תשובה שהשיבו אנשי ארץ ישראל לחזקי בצל.
 שחקהם (ב) ואמרתם שאנו נוחשים צדוקים שאנו רגילים

(ג) גם חזקוני אתה ותלמידיה הענין לך ידעי הכי ק"ל מ"ה המכר,
 ואנה תשובה זאת היא בעיני אורה המוצאת במדע רש יומא (מלמד